

at det var Noget, der ikke skulde ske i Leiren, thi Leirøvelserne vare kun beregnede paa de større Øvelser, og derfor maatte den omtalte Samarbejdet være fæst forinden. Man vil maaske sige, at den foreslaaede Ordning er den samme som den, vi havde efter Planen af 1842. Men skal Parallelen trækkes, er det ganske rigtigt, at efter den nævnte Plan kaldt Exercitiden ogsaa paa et tidligt Stadium, og at i denne deltog Rekruterne sammen med det ældre Mandskab, men man maa ikke glemme, at, naar Exercitiden var forbi, beholdt man Rekrutstyrken inde i et helt Aar og begyndte paa Uddannelsen forfra. Sammenligningen passer saaledes ikke nu. — Efter Forslaget skulle de større Øvelser falde i Uddannelsens 5te Maaned, i September, enten som Kantonnements- eller Leirøvelser. Jeg vilde af mange Grunde ønske, at det maatte blive Leirøvelser, thi jeg tror, at, naar vi fuldstændig komme bort fra disse og alene ind paa Kantonnementsøvelser, saa vil man komme til Erkjendelsen af, at Leiren har stiftet Nytte paa mange Maader og overhovedet været et Gode, som man nødig skulde give Afkald paa. Men det staar som tvivlsomt for mig, om man kan holde Leirøvelser i September Maaned. I detmindste maa det være en Betingelse, da Mørket indtræder tidlig, at man tilveiebringer luffede Samlingssteder for Befalingsmændene og Mandskabet, da der jo ikke maa brændes Lys i Teltene. Dog, det kommer man vel udover, derimod er det et Spørgsmaal, om det gaar an at lægge indkaldt Mandskab i Telt i September Maaned. Vi have fra Artilleriet Erfaring for, at der ikke er Noget til Hinder for at lade Mandskab, der indkaldes og lægges i Telt i Mai, blive liggende i Telt i September Maaned, men da er Mandskabet vænnet dertil. Men om det gaar an at lægge indkaldt Mandskab i Telt i September Maaned, turde være tvivlsomt, og gaa vi til Forsøget, tror jeg, man maa vogte sig for den Fælskning, at, fordi der ikke viser sig Sygdom i Leiren, saa er der ingen Fare, thi ofte samles Sygelighed i Leiren, men viser sig først, naar Soldaten kommer hjem. Naar endelig Forslaget gaar ud paa, at den Uddannelse, navnlig Exercits i Terrainet og i Felttjeneste, som Mandskabet ikke har faaet under den første Uddannelse, skal gives det, naar de større Øvelser ere endte i Oktober Maaned, er Anvendelsen af Oktober Maaned til Øvelser i Marken Noget, som gaar igen i mange Planer i mange Læder, det findes saaledes ogsaa i Forsvarskommissionens Plan; men efter hvad jeg kjender til Terrainet omkring Kjøbenhavn og ved de fleste andre Garnisoner, vil det ikke være muligt at komme i Terrainet i Oktober Maaned, Noget, som mange af de Herrer ville vide langt bedre end jeg. Tidligere gifder, naar Høsten var endt i September Maaned, nogen Tid, inden man tog fat paa Jorden; men nu er Forholdet det, at man paa de fleste Ste-

der neppe har faaet Sæden af Marken, førend Jorden gjøres istand til det kommende Aars Afgrøde, og naar først Markerne ere gjorte færdige til Saaning eller bejaaede, saa kunne vi lige saa lidt komme paa dem, som naar de ere bevojede med Korn, i alt Fald er der mange Steder, hvor vi ikke kunne komme (Afskydelse). Ja, de Herrer ville, som sagt, i det Spørgsmaal være mere kyndige Dommere end jeg, og jeg antyder det kun. Det er blevet sagt, at til en Forandring med Fodfolket maa vi, fordi der uddannes for meget Mandskab, og man har henvist til, at Vaabnet enkelte Aar har haft en altfor stor Tilgang, navnlig i 1872 og 1873. Det Sidste er fuldkommen rigtigt, og det er en stor Ulempe, thi det medfører blandt Andet, at en Bataillons Krigstyrke kommer til at dannes af en enkelt Mergang, hvilket er en overordentlig stor Gene, og det kan føre til, at en Soldat, istedetfor som af Hærløven paaregnet, at komme to Gange i Leiren, slipper med een. Men det er kun den ene Side af Medaillen; vi have ogsaa gjort Erfaringer i modsat Retning. Vi have saaledes Afdelinger, der ikke have faaet den Rekruttillgang, som var nødvendig, Afdelinger, som kun have været bragte op ved to Merganges Mandskab til 600 Mand, istedetfor til 800, og Semmeligheden ligger i, at man kan regne ud, at, naar man gaar ind som Rekrut til en Afdeling af en Halvbrigade samme Aar som Halvbrigadens Reservebataillon holder Øvelse, er der nogen Chance for igjennem Lodtrækning at slippe for at komme i Leiren mere end een Gang og Bished for at slippe med en Indkaldelse ved Reservebataillon. Det er Inkonvenienter, som den nuværende Hærløv har, og som det gjælder om at faae rettede; men dermed er Spørgsmaalet om, hvorvidt vi uddanne for meget Mandskab, ikke afgjort. Det kan kun besvares, naar man er enig om, hvad Styrke en Bataillon skal have, og hvorvidt det er nødvendigt at have en Depotstyrke. Se vi hen til Udlandet, saa have alle de større Hære Batailloner paa 1,000 Mand, og naar dette er saa, vil det da gaa an, at vi i Tilfælde af Krig, forpge den øvrige Underlegenhed, hvoraf vi ubetinget maa lide paa Grund af vor kortere Uddannelsesetid, ved at møde med 200 Herrer mindre pr. Bataillon end vore Modstandere? Jeg tror det ikke. Hvad angaar Nødvendigheden af en Depotstyrke, da blev der af Forsvarskommissionen lagt overordentlig megen Vægt paa en saadan, fuldt uddannet, og det vistnok med Rette. Tidligere, naar Krigen kom, pleiede man at indkalde Mergangens Rekruter og sendte dem ofte til Afdelingerne efter en meget kortvarig Uddannelse som Erstatningsmandskab. Nu ere Forholdene forandrede; man maa være forberedt paa, at kort efter Krigens Udbrud indtræder Kampen, og endvidere paa, at Erstatningen, der kræves, vil være meget betydelig. Derfor er det nødvendigt, at man har en